

وب سایت استاد موسوی

تاریخ روز : ۲۱ / ۰۲ / ۱۳۹۷

تاریخ ثبت : ۲۹ خرداد ۱۳۹۵

عنوان : رد تناسخ از گذر قانون انسانیت انسان

«بسمه تعالی»

رد تناسخ از گذر قانون انسانیت انسان

هرآنگاه انسان طبق قانون آفرینش که نفس در هیئت جسمی او اثر گذار باشد و جزء آفریده‌ها محسوب شود، یعنی نام انسانیت را بر او نهند، سیری برای این نامیدن انسانیت پیش از ورودش در عوالم پیش از ناسوت (ملکوت و جبروت) نهفته است

در آن حال فرمان به کهکشان نوری صادر می‌گردد، و سپس به اوج و موج‌های دریا، و سپس به جهان گیاهان و سپس به نیروی تحرک عالم، و آن‌گاه به نیروها و خواسته‌هایی که در درون این پدیده‌ها ذکر شده نهفته‌اند. صدور فرمان از سوی باری تعالی حاصل؛ یعنی هر آن‌گاه که قرار باشد نفس و بدن یا نفس و جسم جفت هم گردند و گامی به جهان ناسوت نهند، نیاز به تغذیه و نمو (رشد) و تکامل لازم و ضرور و منابع انرژی‌ها و روزی‌ها که آن روان و تن را باید به برگیرند به ناچار به همراه حمل می‌کنند تا آن جسم و تن به نیروی لایق نوعی خود فرا رسد؛ نام این است که سهم هر جسم و جان یعنی انسان جهان ناسوتی اعطا شده و خواهد شد.

• ولی ای بیننده، ای شنونده توجه داشته باش!

حکمت اجازه نمی‌دهد همگان یکسان در فرا گرفتن روزی شان باشند.

از این رو در یک لحظه ده‌ها طفل یا انسان از جهان بطن مادر به این جهان ناسوتی روان، و برای هر یک از آنان سهمی و رزقی بخصوص خواهد بود.

زین دوگانه تا کدامین برد نرد

تا کدامین غالب آید در نبرد

یعنی همه این پدیده‌ها یا انسان آینده در تکاپوی فراگرفتن روزی خویش اند کدامیک گواراتر و کدامیک دلنشین تر و کدامیک پرشده‌تر و کدامیک پرصفا‌تر باشند؟

این از اثرات جوهره این انسان آینده است. این از اثرات خاص انسان آینده است.

چنانی که نیروهای شوری یا بی‌رمقی که در هر جسمی نمایان می‌گردد در اوج میل یا در اوج بی‌میلی به خود جسم و تن ارتباط دارند و الا از سوی فیاض در اعطاء روزی و رزق نه امساک است و نه بخل و نه منع این خود هست که باید آنچه خواهد به درخواست آن اقدام ورزد.

همان‌گونه که دریافتید هر جسم تن خود هادی خود است خود موجد روزی خویشتن است از مرکز فیاضیت فیاض اندازه‌ها در خود اندازه‌هاست.

آن‌گاه که پذیرا شدیم که ظرفیت و استعداد و لیاقت و شایستگی‌ها از عینیت جسم و نفس‌اند، در صورتی که ارباب تناسخ معتقدند بین نفس به دیگر تن پس از انهدام جسمش وارد می‌شود، به کدام جسم؟

به ما جواب بدهید!

جسمی در کار نیست، که این نفس به سوی او بر زند زیرا ظرفیت جسم از خود نفس است و تأمین جسم از میل و جوهریت نفس است.

در صورتی که او معدوم گردد و به دیگر جسمی میل ورود نماید، آن جسم کجاست؟! وجود خارجی ندارد زیرا هر جسم زاده از میل نفس در حقیقت ظرف و مظروف با عین هم ساخته شدند نه چیزی ساخته بدون نفس باشد.

پس طبق قانون انسانیت انسان که با یاری هم یکدیگر را جفت شده‌اند تناسخ معنی و مورد ندارد، و کلمه تناسخ در اینجا بی‌معنی است.

به انتظار دگر مقالات تناسخ برگرفته از تحقیقات محقق وفیلسوف متاله حضرت دکتور سید علی موسوی باشید.